

Pomoz mi brácho

Pacifik

Sólo:

Už noc se loučí s ránem a vítr šel spát,
Stromy odkládaj závoj z mohutných stínů
střechy borovic zachytly noční déšť,
jako máma tvý slzy,co životem máš nést.

Umírá modrý plamen v lese prší,
z ohniště stoupá pára z mokrého dříví,
hledíš k plamenům a hledáš osud svůj,
dneska s kamennou tváří, sedí tu přítel tvůj : a říká ?

R : Pomoz mi brácho, já už nemůžu dál,
těžko to zvládnou, na všechno zbyl jsem sám.
láska je prevít, umí tě pěkně vzít,
když nejvíc věříš, že s tebou bude snít.

Pojď se mnou brouzdat trávu a pokus se žít,
vždyť každý prošel blátem, to se tak stává,
rmoutit se nesmíš, já tu bolest znám,
samorost přece, nebude nikdy trám.

Zažeň to chmurný ráno a pojď ke mně blíž,
z cigaret popel svítí do obrysů tváří,
sedíš protože to duši pomáhá
a já tuším tvá slova co mysl ovládá : jak říká ?

R : Pomoz mi brácho . . .

R : Pomoz mi brácho . . .